

ד"ר אילן זמיר הומאופת (M.D)

גוף האדם מורכב מכ-250,000 בליון תאים, כאשר בכל תא מתרחשות כ-35,000 ריאקציות כימיות בשניה אחת!

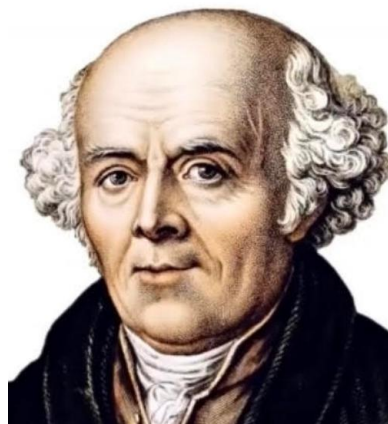
מושג בריאות, במונחים הנכונים, אינו העדר מחלות, אלא יכולת הגוף לשמור על האיזון (הומאוסטזיס) בין פעילות של כל מערכתיו ובין סביבתו המשתנה ולעיתים עוינת.

לעומת זאת, מחלה - הנא תהליך המבטא מכלול תגובות (כולל הגנתיות) של הגוף על ההשפעות השליליות (חומרים רעילים חיצוניים או פנימיים, מיקרו - אורגניזמים (חיידקים ווירוסים) והאנזימים אשר הם מפרישים, טראומות שונות ועוד), או תקלות (הפיכות או בלתי הפיכות) של מנגנוני השונים.

יוצא מזה, שמחלה אינה בהכרח תהליך שלילי. ולא בכל מקרה חייבים לדכא את ביטוייה החיצוניים. הסימפטומים של המחלות הם לרוב סימנים ואותות מצוקה והתמודדות הגוף, הנותנים לרופא, המסוגל לקרוא אותות אלה, התוויות (אינדיקציות) לגבי דרך הטיפול.

הרפואה הקונוונציונאלית, לעומת זאת, גורסת שסימפטום הוא עצם התקלה-המחלה והיא מטפלת בסימפטומים בצורה מלאכותית- (תרופתית - כימית), כירורגית או על-ידי קרינה רדיואקטיבית. והמגמה היא "נגד" ("אנטי" בלועזית); אנטיביוטיקה, תרופות נגד אלרגיה, נגד קוצר נשימה, נגד כאבים, נגד אולקוס וכדומה. במילים אחרות - דיכוי. הרפואה הטבעית וההומיאופתיה, כענף החשוב ביותר שלה, מבוססת על עקרון החיסון - השפעה על מנגנוני החיסון הפגומים, במגמה להחזיר להם כושר פעילות תקין על מנת לתת את התשובה הטבעית הנכונה לבעיה הרפואית אשר נוצרה.

ד"ר סמואל הנמאן (1755-1843 לספירת הנכרים)

נחשב כמייסד האמיתי של ההומיאופתיה במתכונתה

התיאורתית והמעשית. הוא גילה מחדש את חוק הדימיון והחדיר אותו בצורה רחבה ביותר לתחום הרפואה.

עקרונות של ההומיאופתיה

העיקרון של ההומיאופתיה - "תן לדומה לרפא דומה"

(הומיאו - דומה, פאתיה - מחלה).

השיטה מבוססת על שלושה עקרונות: דילול קיצוני של חומר, לרוב ממקורות טבעיים, דמיון וגישה רפואית מיוחדת לחולה ולמחלתו - צורך בתחקיר אודות סימני המחלה ייחודיים, טיפולוגיה (קווי אופי אינדיבידואליים) של החולה וקביעת האובייקט הטיפול שהוא חולה ולא מחלתו..

דמיון - לפני טיפול בתרופה הומיאופתית חייבים לדעת באיזה אופן משפיע, לאיזה שינויים

פתולוגיים גורם חומר מסוים במינון גבוה על אנשים בריאים.

למשל, חומר צמחי בשם איפקאקואנה, בניסוי על אנשים בריאים בכמות יחסית גבוהה יגרום לבחילות והקאות, הפרשה מוגברת של רוק ושיעול, תחושת התכווציות בחזה וצפצופים בדרכי הנשימה. שילוב של תופעות ספציפיות אלה מהווה "תמונה סימפטומטית ניסיונית".

כשהחולה סובל מתסמונת הדומה לזאת הנגרמת ע"י איפקאקואנה, האופיינית, הגב, לחולי אסטמה, דבר זה נקרא "תמונה סימפטומטית קלינית".

במקרה ששתי תמונות דומות לחלוטין, יכול להיות מופעל חוק הדמיון ובהתאם לכך ניתנת תרופה מתאימה בריכוז זעיר. החומר המדולל יגרום להפעלת המנגנון החיסוני הטבעי של החולה ולהבראתו המוצלחת.

במונחים מודרניים הומיאופתיה פועלת על פי עיקרון של סינכרון עם מערכות רלוונטיות של החולה רלוונטי בדומה לעיקרון תקשורת בין משדר ומקלט רדיו או טלפון סלולרי. עצם הדילול הקיצוני והניהור ההכרחי בתהליך הכנת תרופות הומיאופתיות מיועדים לשיחרור תדר/פוטנציאל אלקטרו-מגנטי הטמון בתאי חומרי גלם. תפקידו של רופא הומיאופת להתאים תכונות אלקטרו-מגנטיות של התכשיר לתכונות ביו-אלקטרו-מגנטיות של הגוף ואבריו של החולים.

טיפול הומיאופתי חייב להיקבע ע"י רופא/מטפל מומחה בתחום. תהליך התאמת הרמדי (תכשיר הומיאופתי) לא קל ופשוט ותלוי גם במידת הסבלנות ובשיתוף פעולה מצד החולה.

יש יסוד להשערה שספר הרפואות שנגנז ע"י חזקיהו (ברכות י' ע"ב) היה מורכב מחומרים טבעיים אשר הופקו מהם תרופות במתכונת הכנת תרופות הומיאופתיות.

לפי רש"י ספר הרפואות הקדום הזה נגנז כדי שיבקשו רחמים מהקדוש ברוך הוא ויחזרו בתשובה.